

Jordens Barn

K.J. Stjernström, 2007-10-25

Tom lutade sig tillbaka i sätet och njöt av tystnaden som uppstod när han stängt av traktorns motor. Känslan av att för sista gången under dagen få ta av sig hörselskydden var något att se fram emot. Förstrött masserade han sina röda öron innan han sträckte på sig och gäspade. Den välisolerade traktorhytten fick biltutans gälla ljud att låta avlägset.

'Jaja,' mumlade han för sig själv medan han öppnade dörren. Han stannade på det nedersta trappsteget och lät kvällsbrisen svalka hans svettiga kropp. Luften kändes ren och klar, kanske blev det regn till natten. Men det gjorde inte så mycket, det mesta av skörden var redan inne.

'Men öka för i helvete!' Billy stod och hängde över den öppna bildörren. 'Kom igen, jag är hungrig som fan!'

Traktorn lyste upp parkeringen och gav ifrån sig ett "pi-pip" när Tom larmade på medan han gick till den väntande bilen. Lars satt redan i förarsätet med Billy bredvid sig, så Tom satte sig i baksätet bredvid Ebba. Ur bilstereon strömmade pumpande tung industritecno, den sorten som bara Billy kunde gilla. Lars pillade med sin musikspelare och plockade ur Billys från stereodockan.

'Äh vad fan,' sa Billy, mest för att poängtera sin ståndpunkt. Innan Lars stoppat i sin spelare hann stereon växla över till radions nyheter.

'... fälld för det dådet. Utrikes. Amerika firade idag tioårsjubileet av segern i *The War on Drugs* i Sydamerika. President Klifford sa i sitt tal till nationen att de senaste tio åren varit en hård strapats för landet, men att han själv räknar det som en av de viktigaste perioderna i landets histor...' Nyhetsuppläsaren byttes mot Jon Lords orgelintro till *Space Trucking*.

'*War on Drugs*, i helvete heller!' muttrade Billy medan Lars styrde ut Toyotan på vägen, 'alla vet att det som vanligt var *War for Power* och inget annat. Amerikanarna slutade kriga efter den förbannade oljan och gav sig på Sydamerika för att säkra billig jävla förnyelsebar energi.'

'Vad då gav sig på,' invände Ebba, 'det var ju inte som att de invaderade eller något. De fick bara igång samarbetet med de Sydamerikanska ländernas ledare, och gjorde ett genombrott i kampen mot drogbaronerna.'

'Och hur i helvete gjorde de det då? Inte var det fler jävla diplomater i alla fall. *Send in the Marines*, det är fan i mig Jänkarnas svar på allt. Fy fan!'

'Okej, det är kanske inte den bästa lösningen, men den gav ju resultat.' sköt Tom in. 'Jag är i alla fall glad att någon ställer sig på böndernas sida, de tjänade ju inte mer på att odla droger än de gör på spannmål eller skog. Den enda skillnaden är att de lever fritt och folk inte dör till höger och vänster. Det ser jag som ganska värdefullt.'

'Äh, den enda skillnaden är att gerillamilis med kalashnikovs bytts mot amerikanska grunts med M-16 karbiner. Det är då fan ingen förbättring på IQ-kontot i alla fall. Och tänk lite längre för i helvete, vad gjorde inte det med den globala marknaden? Visst, Brasilien och resten av Sydamerika har fått en jävla uppsving, men de har ju fått en sådan monopolställning att ingen har en chans att konkurrera. Det småskaliga bonderiet dog ju för i helvete över en natt! Jag minns att farsan berättade att det var surt att få det att gå ihop på hans tid, men nu är det ju ta mig fan helt jävla omöjligt att kunna ha en liten gård. Inte för att det finns några små gårdar kvar, de som fanns hade ju inte en jävla chans.'

'Det finns ju visst små gårdar!' avbröt Ebba, 'Se bara på KRAV-kooperativet på Österlen.'

'De jävla Eko-hippierna, skulle de vara bönder?! Visst, jag har inget emot att odla giftfritt och så, men marknaden för det är ju helt sjuk. De kämpar fram några små torra jävla morötter "enbart med hjälp av vatten, solljus och kärlek", och säljer det för tokiga överpriser till Östermalms-jävla-botox-kärringar som vill verka "naturliga" och "fräscha" trots att de sprutar i sig mer gift på ett år för att släta ut sina jävla rynkor än vad vi använder på tjugo hektar! Vanliga svenska råvaror har blivit några jävla lyxprodukter, och även fast de tar sina jävla överpriser så går ju gårdarna knappt ihop.'

'Så den storskaliga verksamhet som vi håller på med, är det att vara bonde för dig?' frågade Lars och spottade ut genom den öppna sidorutan. "Södergården AB." AB?! En "gård" som sträcker sig över fyra landskap, har tvåhundra anställda och till och med en pensionsplan! Att hetsodla fram genmodifierat skit bara för att se det omvandlas till etanol, för det är det enda man kan få bidrag för, och sen se tokiga mängder spannmål importeras från Brasilien istället, var det det du drömde om när du växte upp?!

'I helvete heller, det var väl inte det jag menade. Det är fan ingen gård vi jobbar på, det är en jävla råvaruindustri. Men vi låtsas inte att vi är något som vi inte är i alla fall!'

'Du menar att vi har gett upp våra drömmar och accepterat vårt öde?'

'Det jag menar är för i helvete att det inte finns några riktiga bönder kvar. Vill du se en riktig jävla bonde så får du ju för fan åka och titta på de där satans backstugorna på Skansen. Det är många år sedan den sista bonden lade ned sin hacka och spade vid fötterna på den globala jävla storfinansen.'

'Så det är kört menar du?' undrade Tom. 'Kommer vi aldrig mer ha "riktiga" bönder i det här landet?'

'Inte förns ett jävla världskrig har sopat undan alla jävla pappersvändare och fanstyg. När vi inte kan stödja oss på den förbannade civilisationen, när människorna måste gå tillbaka till det enkla, då kommer bondesamhället blomma upp igen.'

'Om det finns några människor kvar då menar du? Varför håller du på då, om du nu hatar det så mycket?'

'Det är ju för i helvete det enda jag kan!' darret i Billys röst fick samtalet att abrupt ta slut. Ur stereon dog även Deep Purple ut, och en tryckande tystnad fyllde bilen. Whitesnakes *Crying in the rain* bröt tystnaden, men Lars bytte snabbt till nästa låt, Alice Coopers *Hello hooray*. De undvek varandras blickar. En mötande lastbil lyste upp den annars ensamma sommarkvällen. Ebba harklade sig besvärat.

'Men du kunde ju alltid starta en liten gård. Ha några kossor och grisar, hålla det småskaligt. För husbehov liksom.'

'Så det skulle vara en jävla hobby då? En dyr jävla hobby det. Sen de förbannade odlingsbidragen slopades finns det ju inte en jävla chans att ro hem det. På farsans tid så kunde man klara sig om man hade nått litet deltidskneg dom drog in några extra jävla tusen i månaden. Om man sen körde lite "skymningsaffärer" så kunde man faktiskt leva också. Men i dag skulle det krävas ett förbannat heltidsjobb för att försörja gården, och hur i helvete skulle man kunna sköta den då?'

'Men om man var fler än en då?' sköt Tom in, 'Tänk ifall vi fyra skulle gå ihop om en gård. Visst, alla skulle vara tvungna att ha kvar det vanliga arbetet också, men om vi bara ser till att planera de lediga dagarna så skulle ju alltid någon av oss kunna sköta gården. Det gäller ju bara att hitta en lagom stor gård att ta hand om. Jag menar, vi bor ju redan tillsammans, så vilken skillnad skulle det vara? Nog skulle ett eget hus vara bättre än barackerna vi har nu?'

'Ja för fan, jag skulle göra allt för att slippa de jävla statarlängorna! En egen jävla gård, där vi bestämde allting. Odlade vad vi ville.'

'Ha kor och grisar.' sköt Ebba in. 'Och höns!'

'Några hektar skog.' sa Tom.

'Jag har alltid velat ha får.' sa Billy med en drömsk röst.

'Tänk att sitta i bersån en sommarkväll och äta sill och *egen* färskpotatis.' sa Ebba med ett fänigt leende på läpparna.

'Men var skulle vi hitta marken till det här?' avbröt Lars. 'Och var skulle vi få pengarna ifrån för att komma igång?'

'Det måste ju finnas några jävla tegar som Södergården fått med i uppköp men som inte används. De är ju så satans känsliga på HK, vi får ju inte ens följa åkerkonturerna om det sänker marschfarten! Nått litet jävla torp måste det ju finnas.'

'Och den tror du att de släpper bara sådär? Visst, säkert. Bara pappersarbetet för att få det styckat skulle ta tio år. Och pengarna? Det skulle inte bli billigt om du trodde det.'

'Vi kan väl ta ett lån...!' försökte Ebba.

'Med vad som säkerhet?' avbröt Lars, 'De enda som skulle låna ut pengar till sådana som oss tar en sådan ockerränta att vi skulle vara skuldsatta i tre generationer framåt! Ge upp, det skulle aldrig

funka.'

Tystnad fyllde åter bilen. Ebba vände bort huvudet och stirrade in i skogen vid sidan av vägen. Billy slog ned sin blick och petade med foten på en tom colaburk.

'Nä,' suckade Tom, 'det skulle väl inte det. Det var energiskog vi skulle mangla i morgon va?'

'Mm.' nickade Billy melankoliskt medan *Strange world* med Iron Maiden tonade upp från stereon.